

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВЪ

ТАТКОВИНА

Хубава си, татковино,
Име сладко, земя рай,
Сърдце младо и невинно
За тебъ трепка та играй.

Мили ми сѣ планинитѣ
И на северъ и на югъ,
Валозитѣ, равнинитѣ
Набраздени съ нашия плугъ.

На уста ми сладка дума
Ще да бѣде този кѣтъ,
Гдето Дунавъ, Вардаръ, Струма
И Марица си текать.

Доръ на небо ясно слънце,
И на очи свѣтъ, животъ,
Святи ще ми сѣ на сърдце
Тазъ земя и тозъ народъ.

1882 г.

*

Цариградки — хитри, мазни, гъркини,
Открай време и до тѣзи години
По-ахмаци българитѣ намиратъ,
Подмамятъ ги, за мѣже ги прибиратъ...